

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 3.5.2012
(First-tier Tribunalin (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — *Lebara Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

(Asia C-520/10) ⁽¹⁾

(Verotus — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 2 artikla — Vastikkeellinen palvelujen suoritus — Televiestintäpalvelut — Prepaid-puhelinkortit, jotka sisältävät kansainvälisten puhelujen soittamiseen tarvittavia tietoja — Puhelinkorttien markkinoille saattaminen jakelijoiden kautta)

(2012/C 174/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lebara Ltd

Vastaaja: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/EY (EYVL L 145, s. 1) 2 artiklan 1 kohdan tulkinta — Puhelinkortit, joita jäsenvaltiossa asuva verovelvollinen myy jälleenmyyjälle, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa ja joka myy kortteja edelleen henkilöille, jotka käyttävät niitä puheluiden soittamiseen — Useasta osasta muodostuva liiketoimi — Arvonlisäveron kantaminen

Tuomiolauselma

1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 7.10.2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/92/EY, 2 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että puhelinooperaattori, joka tarjoaa televiestintäpalveluja siten, että se myy jakelijalle puhelinkortteja, jotka sisältävät kaikki tarpeelliset tiedot kansainvälisten puhelujen soittamiseksi mainitun operaattorin käyttöön antaman infrastruktuurin välityksellä ja jotka jakelija myy edelleen omissa nimissään ja omaan lukuunsa loppukäyttäjille joko suoraan tai tukku- tai vähittäismyymyjien kaltaisten toisten verovelvollisten välityksellä, suorittaa vastikkeellisen televiestintäpalvelun jakelijalle. Mainittu puhelinooperaattori ei sitä vastoin suorita toista vastikkeellista palvelua

loppukäyttäjälle silloin, kun tämä puhelinkortin hankkimisen jälkeen käyttää oikeutta soittaa puheluita käyttämällä puhelinkortissa mainittuja tietoja.

⁽¹⁾ EUVL C 30, 29.1.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.4.2012
(Tribunale di Bolzanon (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — *Servet Kamberaj v. Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano ja Provincia Autonoma di Bolzano*

(Asia C-571/10) ⁽¹⁾

(Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 34 artikla — Direktiivi 2003/109/EY — Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asema — Oikeus yhdenvertaiseen kohteluun sosiaaliturvan, sosiaaliavun ja sosiaalisen suojelun alalla — Yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta poiketaan sosiaaliavun ja sosiaalisen suojelun alaan kuuluvien toimenpiteiden osalta — ”Perusetuudet” jäävät poikkeuksen soveltamisalan ulkopuolelle — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään vähävaraisimmille vuokralaisille tarkoitetusta asumistuesta — Kolmansien maiden kansalaisille tarkoitettujen varojen määrää ei vahvisteta suhteessa samaan painotettuun keskiarvoon — Asumistukihakemus on hylätty sillä perusteella, että kolmansien maiden kansalaisille tarkoitettut määrärahat on käytetty loppuun)

(2012/C 174/12)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Bolzano

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Servet Kamberaj

Vastaajat: Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano ja Provincia Autonoma di Bolzano

Muut osapuolet: Associazione Porte Aperte/Offene Türen, Human Rights International, Associazione Volontarius ja Fondazione Alexander Langer

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Bolzano — Kielivähemmistöjen suojelu — Maakunnan lainsäädäntö, jolla pannaan täytäntöön kielivähemmistöjen suojelua koskeva valtion perustuslaillisen järjestelmän perusperiaate — Sosiaalipolitiikka — Eri

kertoimien käyttäminen niiden varojen määrää vahvistettaessa, jotka osoitetaan unionin kansalaisille ja kolmansien valtioiden kansalaisille myönnettävään asumistukeen — Asumistuen myöntämiseen sovelletaan eri valintaperusteita siitä riippuen, onko kyseessä unionin kansalainen vai kolmannen valtion kansalainen — Lainsäädännön yhteensopivuus SEU 2 ja SEU 6 artiklan ja perusoikeuskirjan 21 ja 34 artiklan kanssa — Lainsäädännön yhteensopivuus SEUT 18, SEUT 45 ja SEUT 49 artiklan kanssa — Lainsäädännön yhteensopivuus rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/34/EY (EYVL L 180, s. 22) ja pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY (EYVL L 16, s. 44) kanssa — Unionin oikeussääntöjen välitön sovellettavuus — Lainsäädännön yhteensopivuus Euroopan ihmisoikeussopimuksen 14 artiklan ja tämän yleissopimuksen lisäpöytäkirjan N:o 12 1 artiklan kanssa — Euroopan ihmisoikeussopimuksen välitön sovellettavuus SEU 6 artiklan nojalla — Direktiivin 2000/34/EY 15 artiklassa tarkoitetut sovellettavat seuraamukset

Tuomiolauselman

- 1) *Tribunale di Bolzanon asiassa C-571/10 esittämät ensimmäinen, neljäs, viides, kuudes ja seitsemäs kysymys on jätettävä tutkimatta.*
- 2) *SEU 6 artiklan 3 kohdan viittaus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen, joka on allekirjoitettu Roomassa 4.11.1959, ei velvoita kansallista tuomioistuinta silloin, kun kansallinen oikeussääntö on ristiriidassa tämän yleissopimuksen kanssa, soveltamaan suoraan yleissopimuksen määräyksiä ja olemaan soveltamatta sen kanssa ristiriitaista kansallista oikeussääntöä.*
- 3) *Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY 11 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle tai alueelliselle lainsäädännölle, jonka mukaan maakunnassa tai alueella pitkään oleskelleita kolmansien maiden kansalaisia kohdellaan asumisen tukien myöntämisen osalta eri tavalla kuin siellä asuvia Italian kansalaisia tukeen tarkoitettuja varoja jaettaessa, kunhan kyseinen tuki kuuluu johonkin tässä säännöksessä mainituista kolmesta ryhmästä eikä artiklan 4 kohtaa ole sovellettava.*

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 26.4.2012 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Staatssecretaris van Financiën v. L.A.C. van Putten (asia C-578/10), P. Mook (asia C-579/10) ja G. Frank (asia C-580/10)

(Yhdistetyt asiat C-578/10–C-580/10) ⁽¹⁾

(EY 18 ja EY 56 artikla — Moottoriajoneuvot — Toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn ja sieltä lainatun ajoneuvon käyttäminen jäsenvaltiossa — Tämän ajoneuvon verottaminen viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa silloin, kun se otetaan käyttöön kansallisessa tieverkossa)

(2012/C 174/13)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastaajat: L.A.C. van Putten (asia C-578/10), P. Mook (asia C-579/10) ja G. Frank (asia C-580/10)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnön: Hoge Raad der Nederlanden — EY 18 artiklan (nytemmin SEUT 21 artikla) tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa kannetaan rekisteröintivero auton käyttöönotosta kansallisessa tieverkossa — Kyseisessä jäsenvaltiossa asuvan sellaisen henkilön velvollisuus maksaa veroa, joka on saanut toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn auton lainaan tuossa toisessa jäsenvaltiossa asuvalta henkilöltä pääasiallisesti ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa yksityisiin tarkoituksiin tapahtuvaa lyhytaikaista käyttöä varten

Tuomiolauselman

EY 56 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan siellä asuvalta henkilöiltä, jotka ovat lainanneet toisessa jäsenvaltiossa rekisteröidyn ajoneuvon tässä toisessa jäsenvaltiossa asuvalta henkilöltä, kannetaan otettaessa ajoneuvo käyttöön jäsenvaltion tieverkossa täysimääräisenä vero, joka on siellä yleensä maksettava ajoneuvon rekisteröinnin yhteydessä, siten, ettei veron määrässä oteta huomioon ajoneuvon käyttöaikaa jäsenvaltion tieverkossa ja ettei kyseisellä henkilöllä ole oikeutta vapautukseen tästä verosta tai sen palautukseen, kun kyseistä ajoneuvoa ei ole tarkoitus käyttää vakinaisesti pääasiassa ensiksi mainitun jäsenvaltion alueella eikä sitä tosiasiallisesti käytetä vakinaisesti pääasiassa siellä.

⁽¹⁾ EUVL C 46, 12.2.2011.

⁽¹⁾ EUVL C 72, 5.3.2011.